

РЕШЕНИЕ

№ 3877

гр. София, 09.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **2881** по описа за **2017** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 09.01.2017 г. по НАХД № 12270/2016 г. на Софийски районен съд, НО, 2-ри състав. С посоченото решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 197659-F208878/15.06.2016 г. на Директора на офис „И.“ при ТД на НАП С., с което за извършено нарушение на 125, ал. 5, вр. чл. 125, ал. 1 от ЗДДС на осн. чл. 179, ал.1 ЗДДС на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

В касационната жалба са развити подробни съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Счита също, че неправилно е прието, че не е налице маловажен случай, тъй като касаторът не е забавил плащането на данъчни задължения, като макар и с няколкодневно закъснение декларацията е подадена. Счита решението за неправилно и немотивирано и счита, че е налице основание за прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Претендира съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено наказателното постановление.

Касаторът [фирма], редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – ТД на НАП – С., редовно уведомен се представлява от юрк. Начева, която оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на въззивния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е потвърдил НП с мотиви, че извършеното нарушение не съставлява маловажен случай. По делото е безспорно установено, че [фирма] към процесната дата е било регистрирано по ЗДДС и като такова същото е имало задължение да подаде справка-декларация по чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1 ЗДДС. Съгласно чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 157 от ЗДДС. В случая не е налице хипотезата на чл. 157 от ЗДДС, която изключва приложението на чл. 125 от ЗДДС. Последната норма касае случаите на облагане на доставки на услуги, извършвани по електронен път от лица, неустановени в ЕС - обстоятелство, което не е налице в случая.

Безспорно е установено също така, че задължението за подаване на справка-декларация не е изпълнено в предвидения от закона срок. Срокът за подаване на тази справка-декларация е регламентиран в разпоредбата на 125, ал. 5 ЗДДС - до 14-о число (включително) на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

Видно от приобщената по делото данъчна справка-декларация за периода от 01.02.2016 г. до 28.02.2016 г., същата е подадена от търговското дружество извън срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС. Съгласно правилото на последната разпоредба срокът за подаване на декларацията е бил до 14.03.2016 г., като процесната справка-декларация е подадена в администрацията на НАП на 14.04.2016 г. - с 30 дни закъснение. На 14.04.2016 г. в присъствието на управителя на дружеството - бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № F208878/14.04.2016 г. срещу [фирма], за това, че [фирма], или упълномощено от него лице, не е подало Справка-декларация по ЗДДС за м. февруари 2016 г. в законоустановения за това срок, и с това е нарушил разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП № 197659- F208878 от 15.06.2016 г., издадено от Директора на офис „И.“ при ТД на НАП С., с което за извършено нарушение на 125, ал. 5, вр. чл. 125, ал. 1 от ЗДДС на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана

по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, седми касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, постановено при правилна преценка на събраните в хода на въззивното производство доказателства на следните основания:

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно-наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че при провеждане на административно – наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да го опорочават и да обуславят отмяна на процесното НП.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. К. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС се подава до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. По силата на чл. 179 ЗДДС, регистрирано по този закон лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1 от същия закон, декларацията по чл. 125, ал. 2 от него, отчетните регистри по чл. 124 от него, декларацията по чл. 157, ал. 2 ЗДДС или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500,00 до 10 000,00 лв.

Както правилно е приел районният съд, в процесната хипотеза формално е осъществен състав на нарушението на чл. 125, ал. 5, във вр. с ал. 1 ЗДДС. В чл. 28 ЗАНН не се съдържа легално определение на понятието маловажен случай и следва да се приложи легалната дефиниция на понятието по чл. 93, т. 9 от ДР на НК. Процесното нарушение е от категорията на формалните и не е необходимо да настъпят вредоносни последици. В случая действително за фиска не са настъпили вредни последици, а нарушението е първо на дружеството. Касае се обаче за формално нарушение и следва да се вземе предвид периодът на бездействие при подаването на декларацията, т.е. наличието на отегчаващо обстоятелство. Отчитайки периода на закъснението и обстоятелството, че е налице нарушение на данъчното законодателство, което по естеството си е формално, както и че се касае за засягане на обществените отношения, свързани с администрирането и отчетността на данък, съдът приема, че деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид. Тази преценка на законодателя е намерила израз и в размера на имуществената санкция, приложена в случая в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.01.2017 г. по НАХД № 12270 по описа на Софийски районен съд за 2016 год. НО, 2-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.